

[A holokauszt-csalás leleplezői - II. rész: Robert Faurisson](#)

2009. december 08. kedd, 13:58

Robert Faurisson Szerkesztőségünk új sorozattal kívánja tovább rombolni a holokauszt-ipar gyengülő bástyáit, és egyúttal egyenként tisztelni a revizionista történetírás nagyjai előtt. Dossziénk bevezetőjében rávilágítottunk a mítoszteremtők céljaira, végigvettük és cáfoltuk legfontosabb érveiket (a szöveg utolsó, komolyabb frissítése júniusban történt, aki még nem olvasta volna azóta, annak kiemelten ajánljuk), valamint számos kapcsolódó tanulmányban, publicisztikában mutattunk rá a holmi gázkamrákról, népiertásról sipánkozók állításainak tarthatatlanságára.

Az alább induló sorozatunkban bemutatjuk a hololufi kipukkasztásában elévülhetetlen érdemeket szerző másként gondolkodók életét és munkásságát, bízva ezáltal abban is, hogy az egyre erősödő nemzeti radikális oldalon is még jelentős számban megtalálható "na jó, azért ez már túlzás, ne essünk át a ló túloldalára" butácskák is jobb, igazabb belátásra térnek. Dicsőség a hősöknek! Dicsőség a bátor revizionistáknak!

Kapcsolódó: [I. rész: Paul Rassinier](#)

Korunk legnagyobb szellemi kalandora: Robert Faurisson

Semmi kétség: a legtekintélyesebb revizionista történész Robert Faurisson, akit méltán tekintenek mesterüknek a történelmi igazság után áhító fiatalabb kutatók. Faurisson 1929. január 25-én született az angliai Sheppertonban. Édesapja francia, édesanyja pedig skót származású. Szülei igen sokat utaztak, és hosszú éveket éltek és dolgoztak a világ különböző tájain, ezért aztán a kis Faurisson iskoláit Franciaországban, Szingapúrban és Japánban végezte el. A második világháborút Franciaországban vészelte át, és saját bevallása szerint sem családjá, sem ő nem szerette a németeket. Később a Sorbonne Egyetemen tanult, ahol 1972-ben az irodalomtudományok doktora lett. 1969 és 1974 között a hírneves párizsi egyetemen oktatott, 1974 és 1990 között pedig a Lyoni Egyetemen tanított francia irodalmat.

Faurissonnak a háború után 15 esztendeig eszébe sem jutott a gázkamrák létében kételkedni vagy éppen a hatmilliósi áldozati számot erős túlzásnak tartani. 1960-ban azonban a Die Zeitben olvasta az egyik vezető német történész, Martin Broszat levelét, amelyben a neves kutató bevallotta: „Sem Dachauban, sem Bergen-Belsenben, sem Buchenwaldban, sem másutt az egykori Német Birodalom területén nem voltak gázkamrák.” Faurisson úgy érezte, roppant jelentős fordulat történt. Elhatározta hát, hogy alaposabban utánanézz az ügynek. Megtette, és döbbenetes felfedezésre jutott: rájött, hogy mindaz, amit a zsidóság megsemmisítéséről a könyvek, filmek tömkelegében állítanak, jórészt hazugság. És úgy határozott, aligha lehet fontosabb feladata az életben, mint ennek a kolosszális világcsalásnak a leleplezése.

Hosszú évek kutatásai után Faurisson első ízben 1978 decemberében lépett a nyilvánosság elé revizionista nézeteivel. A Le Monde című tekintélyes lapban közölt cikkében a hivatalos holokauszt-sztori súlyos ellentmondásaira világított rá. Ő publikálta először az auschwitzi krematóriumok és a tábor más létesítményeinek tervrajzait, amelyeket a lengyelországi Auschwitz Múzeum levéltárában talált meg. Szinte hihetetlen, de akkoriban még arra is lehetőség volt, hogy televízióban fejthesse ki érveit. A nevezetes vitát 1979 áprilisában sugározta a svájci állami televízió. A holokauszt-iparosok azonban hamarosan kapcsolak, mert alighanem rájöttek, hogy képtelenek meggyőző érvekkel megvédeni álláspontjukat. Faurisson mindenesetre számtalan cikkben, tanulmányban és könyvben cáfolta meg a

holokauszt-hazugságot. És egyre több és több követője akadt. Csak idő kérdése volt, mikor fognak a sarokba szorított cionisták a törvény erejével lesújtani.

Ernst Zündelt, a Kanadában élő neves revizionista történészt 1985-ben állították első ízben bíróság elé. A vád ellene az volt, hogy kiadta és terjesztette Richard E. Harwood (valódi nevén Richard Verall) még 1974-ben írt Tényleg hat millióan haltak meg? című könyvét. Hogy miért bűn egy könyv kiadása egy állítólagos demokráciában? Azért, mert „hamis információkat terjeszt”. Akkoriban ugyanis még nem léteztek a holokauszt tagadását tiltó törvények, így hát valami mást kellett találni, amelynek alapján el lehetett ítélni a „bűnöst”. A cionisták azt hitték, egy nyilvános kirakatper során, hangos propagandakampány kíséretében fogják majd meghurcolni Zündelt, és az ő kálváriája majd elrettenti azokat, akik alaposabban gondolkodni merészelnek a holokausztról.

Csakhogy az akció bumeráangként ütött vissza a cionistákra. Faurisson időt és pénzt nem sajnálva küzdött Ernst Zündel felmentéséért. Kiváló kutatókat és nagyszerű ügyvédeket sikerült felvonultatni az igaztalanul vádolt Zündel oldalán. Érthető, ha a holokauszt-iparosok nemigen emlegetik a nevezetes torontói pert, melynek során első ízben vetettek alá állítólagos szemtanúkat és „hivatalos” holotörténészeket alapos keresztkérdéseknek. A holokausztkutatás nagy tekintélyűnek mondott történésze, Raul Hilberg, vagy a Rudolf Vrba nevű „túlélő” is gyalázatosan leszerepelt, és teljesen hiteltelenné vált. (Hilberg nem is mert megjelenni az 1988-as újabb tárgyaláson.) Ennek ellenére a cionista nyomás alatt álló törvényszék börtönbüntetésre ítélte Zündelt, aki fellebbezést nyújtott be a döntés ellen. Így került sor a második tárgyalásra 1988-ban. Faurisson mindkét per alkalmával jelentős szerepet játszott a védelem munkájában. Az ő ötlete volt, hogy keressenek egy olyan szakértőt, aki alaposan ismeri az Amerikában létező valóságos gázkamrákat, és kérjék fel őt: vizsgálja meg azokat a létesítményeket az egykori német koncentrációs táborokban, amelyekben állítólag embereket „gázosítottak el”.

Így lépett a színre Fred Leuchter, a gázkamrák építésének és a gázzal történő kivégzéseknek egyik legjelentősebb amerikai szaktekintélye. Leuchternek volt bátorsága alaposan megvizsgálni az auschwitzi gázkamrákat, tapasztalatait pedig egy jelentésben – a nevezetes (de szigorúan tiltott) Leuchter-riportban – foglalta össze. Leuchter az úgynevezett gázkamrák, valamint a ruhák és az ágyneműk tetvetlenítésére szolgáló helyiségek falából vett minták alapján bebizonyította: az auschwitzi táborok komplexumban a náci senkit sem végeztek ki ciklon B gáz felhasználásával. A bíróság azonban mondvacsínált okokból a dokumentumot lesöpörte az asztalról. Szóbeli tanúvallomása elhangzott ugyan Zündel védelmében, de ezúttal sem az igazságosság követelményei szerint döntött a bíróság: a vádlottat 15 hónap börtönbüntetésre ítélték. A nyilvánvaló súlyos jogsértés ellen Zündel ismét fellebbezett, és ezúttal eredményesen, ugyanis a Kanadai Legfelsőbb Törvényszék 1992-ben hatályon kívül helyezte a Zündelt elítélő bírósági határozatot.

Faurisson ezúttal sem sikerült megfélemlíteni. Így hát megpróbálkoztak jogi úton tönkretenni. Perek sokaságát kezdeményezték ellene, melyek eredményeképpen bankszámláját befagyasztották, és otthonában több alkalommal is házkutatást tartottak. Az állandó bírósági hercehurca eredményeképpen válságba került a házassága, és egészsége is megromlott. Első ízben 1981-ben ítélték el három hónap felfüggesztett börtönbüntetésre, valamint 3,6 millió frank befizetésére, ám a jogállam akkoriban még meglehetősen szilárd volt ahhoz, hogy a képtelen bírósági döntést a következő esztendőben hatályon kívül helyezték. 1991-ben megfosztották egyetemi katedrájától, 1995-ben pedig a Válasz Jean-Claude Pressacnak a gázkamrák ügyében című könyve miatt 3000 dollár pénzbüntetést róttak ki rá. 1997-ben azért citálták törvényszék elé, mert nagy nyilvánosság előtt „szélhámosságnak” nevezte a náci gázkamrákról szóló beszámolókat és leírásokat. Ezúttal 120600 frank befizetésére kötelezték. Még ugyanebben az évben az interneten megjelent egyik tanulmánya miatt kellett ismét bíróság elé állnia. A következő esztendőök során sem hagytak neki nyugtot. 1998-ban például azért perelték be, mert megírta az igazságot az Anna Frank naplója című hamisítványról. 2006 októberében egy párizsi bíróság

holokauszt-tagadás bűnében találta vétkesnek, mivel az iráni televízióban egy interjú során kijelentette: egyetlen emberek kivégzésére használt gázkamra sem működött a német koncentrációs táborokban a háború idején. Az ítélet: három hónapos felfüggesztett börtön és 7500 euró pénzbüntetés.

Mivel jogi úton sem tudták Faurissont elhallgattatni, cionista ellenfelei az erőszaktól sem riadtak vissza. 1978 óta számtalan alkalommal érte őt fizikai agresszió. A legsúlyosabb eset 1989. szeptember 16-án történt: ekkor támadói olyan súlyos sérüléseket okoztak neki, hogy kis híján életét veszítette. A felelősséget a „Zsidó emlékezet fiai” nevű csoport vállalta magára. Azonban soha, egyetlen támadóját sem állították bíróság elé!

1980-ban a következőképpen foglalta össze az álláspontját: „Hitler úgynevezett gázkamrái és a zsidók úgynevezett kiirtása történelmi hazugságok, amelyek egy gigantikus méretű gazdasági-politikai csalás előtt nyitották meg az utat. Ennek a csalásnak a haszonélvezője Izrael állama, a nemzetközi cionizmus, áldozatai pedig a németek – de persze nem a vezetőik -, valamint a palesztinok.” Ami pedig a revizionizmust illeti, a következőt mondta: „A revizionizmus talán megváltoztatja, vagyis az igazságnak megfelelően mutatja be a múltat, de nem fogja megváltoztatni az emberi természetet. De a jövő bebizonyítja majd, hogy a revizionistáknak igazuk van. A fejlődés nem fordítható vissza, a revizionizmus szükségszerűen úgy fog bevonulni a történelembe, mint a huszadik század végének legnagyobb és legizgalmasabb szellemi kalandja.”

2006 decemberében Robert Faurisson a legképtelenebb fenyegetések ellenére felszólalt az úgynevezett holokausztról rendezett teheráni nemzetközi konferencián, ahol is A revizionisták győzelmei címmel tartott előadást. Beszédében hangsúlyozta: „Abban a kiváltságban van részünk, hogy a XXI. század elején tanúi lehetünk annak, amint a történelem egyik legnagyobb hazugsága komolyan megkérdőjeleződik. Hiába ragyog ezer fénnel, a „holokauszt” mítosza valójában elhasználódik. Arra szolgált, hogy Palesztina földjén igazolja egy háborús gyarmat létrehozását, amely a „Zsidó Állam” nevet vette fel és egy „zsidó hadsereggel” látta el magát. A nyugati világra egy zsidó vagy cionista zsarnokság igáját kényszeríti, amely az értelmiségi, egyetemi és médiavilág minden területén érezhető. Egészen a lelkéig megmérgezett egy nagy országot, Németországot. Lehetővé tette, hogy ez utóbbtól, valamint sok más nyugati országtól hatalmas összegeket zsaroljanak ki márkában, dollárban és euróban... Lehetővé teszi csaknem az egész világ megvadását, és hogy mindenhol „megbánást” és „kárpótlást” követeljenek akár a „Jahve választott” népe ellen irányuló állítólagos cselekedetek, akár a büntetben tanúsított állítólagos cinkosság, akár a második világháború során a zsidók sorsa iránt mutatott állítólagos közöny miatt. Számlájára írandó koncepciók sorozata, kezdve a gyalázatos nürnbergi perrel. Lehetővé tette legyőzött katonák ezreinek felakasztását, egy kegyetlen tisztogatást, őseik földjéről elűzött civilek millióinak deportálását, elmondhatatlan fosztogatásokat, botrányos jogi eljárások tízezreit, beleértve azokat, amelyeket manapság folytatnak nyolcvan vagy kilencven éves aggastyánok ellen, akik ellen hamis tanúvallomásokot tettek „csodálatos módon” megmenekült zsidók. E borzalmaknak, ennek a mértéktelen gyűlöletnek és hazugságnak, ennek a „hübrisznek”, amelyet a sors egyszer még mindenképpen megbüntet, röviden, mindezeknek a túlzásoknak véget kell érniük. Egyetlen nép sem volt türelmesebb ezzel a zsidó vagy cionista „hübrisssel”, mint az arab nép; márpedig ez a nép eljutott a türelme végére. Meg fog szabadulni az izraeli igától, és meg fogja értetni a Nyugattal, hogy eljött az ideje egy valódi béke megkeresésének, ahelyett, hogy fegyveresen támogatnak egy mesterséges államot, amely csak erővel képes fenntartani önmagát. Nyugaton is és az Egyesült Államokban is felnyílik egyesek szeme, és az emberek rádöbbennek arra, hogy mit is kockáztat a nemzetközi közösség, ha ilyen hosszú időn át aláveti magát a „holokauszt” hamis vallásának, amely Izrael Állam elsősorú gyögyvere, pallosa és védőpajzsa.”

Perge Ottó

Kuruc.info - egerjobbik.hu

Könyvei:

Écrits révisionnistes (1974-1998)

Pope Pius XII's Revisionism

[Hozzászólások](#)

[Keresés](#) [RSS](#)

Hozzászólást csupán a bejegyzet felhasználó tehet hozzá!

Powered by [JoomlaComment 4.0 beta2](#)